

Derűs bátorítás

Ha Budapestről Nyugat felé indulok el, akkor hazaérkezni azt jelenti: otthon a budai Városmajor környékén vagyok. De ha keleti irányba utazom, akkor a „hazamenni” még mindig Szolnokot jelenti. Amennyire az időhiány és a távolság megengedi, tartom a kapcsolatot szolnoki rokonaimmal, barátaimmal, nemrég például - 65-ben végzett öregdiákként - a Versegly Gimnázium jubileumi ünnepségét élveztem végig. Olvasom a szolnoki híreket, eljutnak hozzám még a várost foglalkoztató tervek, sőt a pletykák is. Kerülöm, hogy beleszóljak szülővárosom életébe, de szívesen beszélek nyilvánosan, például a városi médiában is, ha országos súlyú helyi közügyekről, sportról, nosztalgikus esetekről kérdeznek. Szolnoki (hős)tetteim sajnos nincsenek, ha nagyritkán a tenispályára tévedek, laposra vernek a helyi spílerek.

Legutóbb viszont éppen a Versegly-ünnepen találkoztam sokadszorra egy férfivel, akit régóta tisztelek. Vass Lajosról van szó, aki most polgármester-jelöltként megméreti magát.

Jó ötletnek tartom a kandidálását. Ez a rövid eszmefuttatás - egyetlen dolgot alapul véve - arról szól: miért bátorítanám, támogatnám, ha szolnoki szavazó-polgár volnék, Vass Lajos megválasztását.

Nem elsősorban azért, mert sikeres kultúrpolitikus, jó vezető és eredményes szervező volt mindenütt, ahová hívták. Még csak azért sem, mert a központi közigazgatásban alig láttam, illetve látok hozzá hasonló, rátermett államtitkárt, sőt válságmenedzsert. Sokkal inkább olyan állami vezetőket látni, akik már nem elhivatott, XXI. századi, versenyképes ismerői eredeti szakmájuknak, ugyanis kikoptak belőle, de mégsem váltak a lakosság elégedettségét eredményekkel megszolgáló politikussá. Az alibijáték a nagypolitikában elmegy, egy város életében hamar lelepleződik. Ezért aztán sok kedélybeteg, frusztrált, egyrészt-másrészt módon gondolkodó és beszélő politikussal van teli az ország háza, aki fél, kivár, túlél.

Vass Lajos más. Őmellette – szerintem, pont a fentiekkel ellentétben - egy különleges képessége szól. Abszolút derűs ember. Tudása, műveltsége révén kellően magabiztos, vidám, sikerorientált és sikerre éhes. Mer örülni és szembenézni a gondokkal, vitákkal. A körülötte lévő atmoszféra is ettől épp' ilyen. Sugárzik róla, hogy meg tudja oldani azt, amit elkezd, s közben normális emberi kapcsolatot és hangulatot hoz létre maga körül. Nem mindegy, hogy valaki fogcsikorgatva szenved, vagy érti és jókedvűen teszi a dolgát.

Csak fiam van, de ha nem így volna, rá merném bízni a lányom meg a fele királyságom.

Budapest, 2006. augusztus 11.

Kolláth György alkotmányjogász